

ANNIE BESANT

EVOLUTIONENS SIDESPOR

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk

EVOLUTIONENS SIDESPOR

Annie Besant

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

Evolutionens sidespor

Af Annie Besant
Fra *Talks with a class*

(Oversættelse: Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Artiklen er et uddrag fra en foredragsrække, og den var hovedsagelig henvendt til indiske studerende.

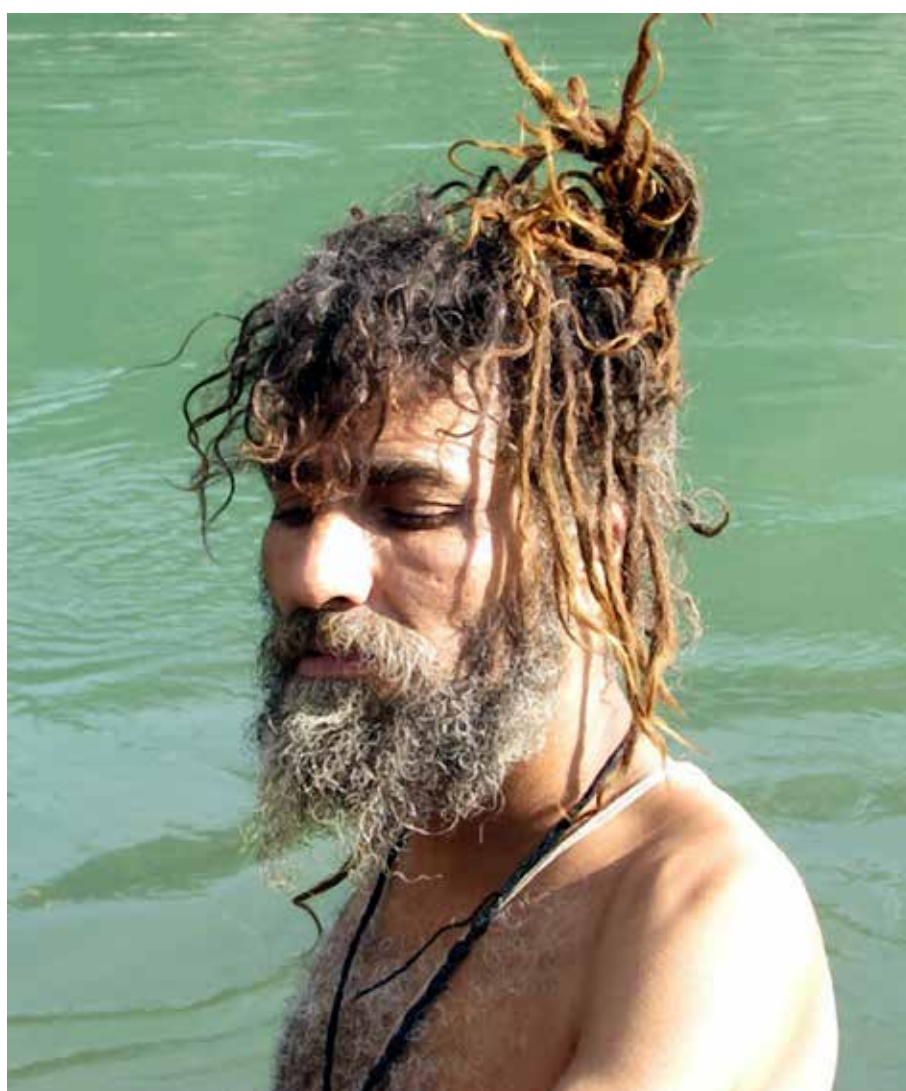
Inderne kender en del til reinkarnations- og karmaloven, for der er en ældgammel tradition i Indien for accept af naturlovene og evolutionens mekanismer. Men inderne forstår ikke altid det overordnede formål med evolutionen, og mange tror derfor, at det højeste man kan nå, er en *personlig* befrielse fra reinkarnation gennem udryddelse af alt begær. Dette mål kan man faktisk nå endog i en meget lang periode, men på et eller andet tidspunkt vil kravet fra ånden om egentlig planetarisk udvikling – det vil sige opfyldelsen af den rolle, som hver enhed må spille i det planetariske systems helhed – drive mennesket tilbage til reinkarnation.

Mennesker, der er afgang ved døden og befinder sig på mentalplanet (devakan), trækkes tilbage til nyt fysisk liv af deres egne begær – det vil sige af lysten til et liv med sanseoplevelser.

Det er imidlertid muligt, at et menneskes begær i et specielt fysisk liv kan føre det – ikke til mentalplanet, men til en helt anden verden. Det er en mulighed, der som regel ikke tages i betragtning. Hvis et menneske er interesseret i almindelig udvikling og vækst af sin karakter – det vil sige i den bearbejdning, der sker på mentalplanet af oplevelser og erfaringer, som skal omdannes til evner og egenskaber – vil det naturligvis komme over i denne tilstand.

Men hvis man som et eksempel tager et tilfælde med en lavere udviklet indisk yogi, så kan der være tale om et menneske, som bevidst har udryddet alle begær i relation til den fysiske verden. Yogien har indset, at den fysiske verden er forgængelig, at det ikke betaler sig at gøre sig store anstrengelser for at blive i denne verden. Måske gik der endda en ulykkelig og frustrerende tilværelse forud, før yogien begyndte at praktisere yoga. Øvelserne kan have ført frem til den form for *vairagya* (ligegyldighed), der *ikke* fører til befrielse i egentlig forstand men kun til en i høj grad *delvis* befrielse.

Hvis det er sket, og yogien har brugt hele sit liv til meditation og har udryddet begæret efter alt, hvad den fysiske verden kan give – men kun for en tid (hvilket yogien ikke er bekendt med) – så er det begær også udryddet, der ville medføre reinkarnation i den fysiske verden. Der er ingen bindinger til den lavere verden, for det er begæret, der skaber bindingen.

Der er mange tilfælde af denne art, hvor et menneske kommer over i en verden, som ikke er permanent, men hvor det kan opholde sig i lange tidsaldre. Der findes flere af disse andre verdener, som ofte har relation til dyrkelsen af en bestemt guddom eller udøvelse af en særlig form for meditation, og når et menneske kommer over i en af disse verdener, bliver det dér i endog meget lange tidsrum. Men til sidst er det nødt til at vende tilbage til en verden – enten denne verden, hvis den stadig eksisterer, eller en lignende verden – hvor det kan genoptage sin udvikling på det punkt, hvor det forlod den.

Hvis man forestiller sig, at der er tale om et almindeligt godt menneske – et menneske, som ikke er specielt uselvvisk eller har et særligt ønske om at hjælpe andre – altså et ganske almindeligt menneske uden specifikke intellektuelle eller moralske egenskaber. Dette menneske er selvsagt ikke klar til den form for "befrielse", som der her er tale om. Og dermed menes der, at det ikke er parat til at betræde udviklingsvejen – for slet ikke at tale om at tage den femte og store indvielse, der fører til ægte befrielse. Hvad sker der med dette menneske? Der er intet begær, der trækker det tilbage til den fysiske verden, for det har udryddet begæret for en tid. Hvor skal det så tage hen? Hvad skal der ske med det? Det opnår faktisk en form for befrielse, for det vil befinde sig i en anden verden i en bevidsthedstilstand, hvor det er temmelig lykkeligt, men hvor det ikke er til særlig nytte for hverken sig selv eller andre.

Der findes tilfælde, hvor et menneske er kommet ret langt på udviklingsvejen, og hvor det har opnået en form for befrielse, der er "lavere" end den endelige og ægte befrielse. Det har nået et meditationsstadium, hvor de mentale evner har stor værdi, og derfor kan dette menneske være til stor nytte. Det har erhvervet en væsentlig intellektuel kraft gennem koncentration og meditation, og det er på det intellektuelle område, det har bedst mulighed for at hjælpe verden. Og ønsket om at hjælpe og tjene vil føre det til en verden, hvor det er i stand til at arbejde på denne bestemte

måde. Det vil være en verden på højde med sjælslegemet (kausalleget) – det vil sige mentalplanets højere underplaner. Det kan leve i denne ophøjede verden i æoner og være til stor hjælp, fordi det herfra sender strømme af koncentrerede tanker ud til gavn for andre og på den måde hjælper med til at fylde det store generelle reservoir af åndelig kraft, som mestrene kan trække på.

Det er blot én mulighed, men det vil være klogt at være opmærksom på de mange forskellige muligheder, som menneskets ånd faktisk har. Man er så vant til at forestille sig udviklingsvejen på én bestemt måde, og derfor glemmer man, at der i forbindelse med hvert eksistensplan findes mange forskellige områder eller verdener, hvor mennesker med en anden udvikling kan opholde sig – mennesker, der har levet et meget afholdende liv, men som ikke har nået en udviklingsgrad, der kvalificerer det til at blive medlem af Det Store Hvide Broderskab.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk